

srebra, ali je vsaj dobro pozlačena. Tako tudi kelih, ki ga mašnik pri sveti maši potrebuje.

Znamenji cesarskega veličanstva, venec in žezlo, narejeni sta od zlata in posuti z dražimi kamenji. Kadar naš presvitli cesar hočejo koga posebno odlikovati za njegove zasluge, podelé mu v znamenje cesarske milosti zvezdo, križec ali pa svetinjo od zlata. Vsako teh znamenj nosi odlikovanec na prsih, viseče ob zlatej verižici ali pisanem traku.

— m —

Razne stvari.

Drobtine.

(Junaška deklica.) Bilo je 1838. leta, da se užgé deklinška šola v Limogosu na Francoskem. Velika množica ljudi je hitela k ognji, da bi pomagala gasit. V tem trenutju se nekdo oglasi, da je v poslopju ostalo ubožno dekletee. V tem, ko so vsi vpili in Boga pomoči prosili, skoči zala deklica v ponočnej obleki in z razpletenimi lasmi v goreče poslopje rekóč: „pustite, da je jaz rešim!“ Vsi stojé osupnjeni, ter čakajo radovedni, kaj bode z ubogo deklico. Ali junaska deklica se kmalu vrne z otrokom v naročju. Za nekoliko dni jej pošlje francoski kralj Louis Filip zlato svetinjo za njeno junaštvo, a poveljnik francoske vojske jo snubi za ženo in jo tudi dobode. Poveljnik je zdaj predsednik francoske republike — a junaškej deklici je ime gospá — Mac Mahon. („Obzor.“)

(Vrednost številke 7 pri meterskej meri.) Ako pomnóžiš bokalovo ceno sè številom 7, ter od zmnožka odbiješ zadnjo številko, dobodeš litrovo ceno. N. pr.: bokal vina stóji 48 kr., to število pomnóžiš sè številko 7, imaš $48 \times 7 = 336$ ako zadnjo številko odbiješ, dobiš 33 kr., in toliko stóji po novej meri liter vina. Izračuni, koliko stóji liter vina, ako je bokal po 54 kr.!

Kratkočasnice.

* „Kako hudo je človeku, ako mora posla imeti pri hiši!“ reče razkačena gospá nepokornej dekli. „To nij ravno tako hudo,“ odgovori dekla, „gospodinjo imeti, to je še hujše!“

* Oče vidéč sina valjajočega se po tleh, kregajo ga in pravijo: „kaj delaš to? le čaj, jaz ti pokažem hlače trgati po tleh!“ — „Ne, ne, oče,“ reče sin „jaz jih užé sam dobro znam!“

* Dva kmeta sta se pred novim letom v krémi prepirala, kako se bode prihodnje leto pisalo. Prvi pravi: „pisalo se bode prestopno leto,“ drugi reče: „to še nij vse; pisalo se bode tudi sè številkami 1876.“ Zdaj se oglasi kmet, ki je pri stranskej mizi dobro na ušesa vlekkel, ter reče: „drugo leto se ne bode pisalo niti prestopno niti 1876, ampak pisali ga bojo drugi.“

* „Francè, veš kaj ti povem? Ne druží se z brkovim Lovretom, ker on je tat in malopridnež“, reče Boštjan svojemu sosedu Francetu. „Nij mogoče!“ odgovori France. „Res je, res“ oglasi se zopet Boštjan, jaz ga poznam užé od mladih nog, ker sva oba iz iste fare doma, in ondu so sami tatovi.“

* Kmet, ki je konja kupil od sosedu, ogleduje ga radovedno, rekoč: „zdi se mi, da je konj strašljiv. — „Kaj še, odvrne mu sosed, užé tri noči je sam v hlevu, pa ga nij nič strah.“

Odgonetke narodnih uganek in besedne uganke v 2. „Vrtčevem“ listu.

Odgonetke narodnih uganek:

1. Leto; óno ima 12 mesecev, vsak mesec po 4 tedne, vsak teden po 7 dni in vsak dan se drugače imenuje; 2. Časopis; 3. Ključanica; 4. Luna; 5. Tistemu, ki nam lasé striže.

Odgonetka besedne uganke:

Bled — led.

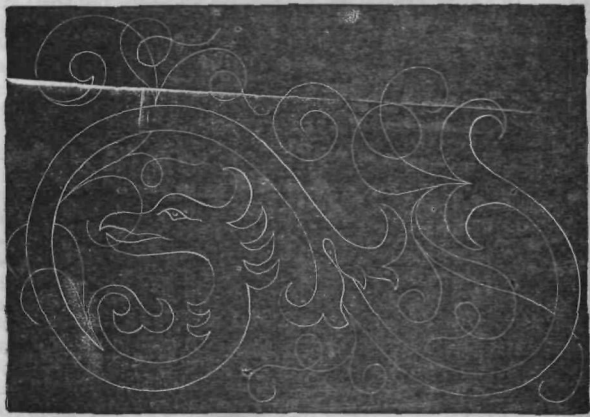
Prav so jo rešili: Gg. Josip Vidic, naduč. v Št. Pavlu v sav. dol.; Franjo Silvester, naduč. pri sv. Barbari; Janez Kocmut, naduč. v Rušah; Ant. Žnidaršič v Premu; Fr. Dovnik v Št. Džji pri slov. gor.; Dominik Karba v Babincih; Vekoslav Stiasnij, dijak v Ljubljani; Peter Miklavec na Arlici; Anton Kersnik in Franjo Göstl, gimnazijalca v Ljubljani; Fr. Smolič pri Sv. Lovrenci; Ivan Jeglič, učiteljski pripravnik v Ljubljani; Jožef Kosem, učenec v Sevnici; Šola v Cirknem. Andrej Jeglič, gimnazijalec v Gorici. — Marija Poženel, gospá na Uncu; Terezina Jeršan, gospodična na Uncu; Katinka Švara, gospodična v Komnu; Ljuboslava in Amalija Pivec, gospici na Arlici; Amalija Belar v Ljubljani; Emilija Korošec v Št. Petru na Notranjskem; Marija Debevec v Kamniku; Amalija Martelanec, učenka v Barkoli; Olga Haring, učenka v Črnomlji in Micika Raznožnik, učenka v Črnomvrhu.

Trdo vezani „Vrtci“ od poprejš-nih let se še dobé po naslednji ceni:
 Vrtec od 1871. l. za 1 gl. 30 kr.
 Vrtec od 1874. l. „ 1 „ 50 „
 Vrtec od 1875. l. „ 2 „ — „
 „Vrtca“ od 1872. in 1873. l. nemamo več.

Uredništvo „Vrtčevo.“

LISTNICA. Gg. B. D. v G.: Vaša „basen“ nij sestavljena po pravilih. Kdor želi slovenski pisati, treba mu je mnogo čitati in se učiti. — A. M. v Lj.: Legenda „prvi nezadovoljnej“ ne ugaja „Vrtcu“, ker je premalo zanimiva in tudi slabo na slovensko preložena. Sostavek „na verigi“ ima preveč slovniških in besédnih pogreškov. Tako n. pr. grabec namesto: vrabec, tega vendar ne moremo priobčiti. Uredništvu je zelo težavno take spise, ki imajo preveč pogreškov, piliti in potlej priobčevati. Taki spisi pridejo še le tedaj na vrsto, kedar nam družega, boljšega gradiva primanjkuje. — Pri tej prilžnosti prosimo vsacega, kdor nam kako prestavo pošlje, da to tudi pové v svojem podpisu, ker tacih spisov, ki so užé obče znani po drugih nemških knjigah, ne moremo sprejemati v „Vrtcu“, ako prestavljalec tebi nič meni nič svoje imé dopiše, ter prestave za svoje blagó izdá. To nij pošteno in za take spise imamo — koš. — Fr. Z. v N.: Vaša pesen o „mrtvem kanarčku“ nij ugodna za natis. — J. K. v Sevnici: Drugi zvezek gledaliških iger pride na svitlo, kadar se prvoga zvezka toliko razprodá, da moremo vse tiskarske troške poravnati. To bodemo o svojem času v „Vrtcu“ naznanili. Poslanih 20 kr. veljá le za prvi zvezek. — E. K. v Št. P.: Vaše vprašanje nij prilžno „Vrtcu“, zatorej izostane.

Obrazec za risanje.

Denašnjemu listu je priložena muzikalna priloga.

Izdatelj, založnik in urednik **Ivan Tomšič**. Tiskala Klein in Kovač (Eger) v Ljubljani.